

trigue) ընդհակառակն անհասանելի կը յաջողին արծակ համարձակ դատու փետել և ՚ի խաչ հանել Սահմանադրութեան ճշմարիտ ոգին . մերթ կոն դակի զոհելով, մերթ նորելուկ յարաբերութեան, մերթ դաւադրութեան, մերթ առաջնորդներու անձնական սը նոտի վէճերու, մերթ կրկն հակառակութեան, և այլն և այլն :

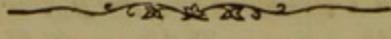
Այսպիսի զեղծումներն բնաւ չը պիտի պակսին մինչեւ որ Արեւիտիտան մը համարատու չը լինի առ ընտրողս իւր և փոխադարձաբար մինչեւ ընտրող հասարակութիւնն ևս համարառու չը լինի իւր ընտրած երեսփոխանէն : Գուցէ այլք այս տեսակ զեղծմանց բարձման մասին ուրիշ բան ասեն , սակայն մէք դարձեալ կը կրկնեմք թէ՛ ասոնց ամենուն նախապատճառը բարոյական կրթութեան սրկաստութիւնն է . մինչեւ որ ժողովրդեան սիրտն ու հոգին բարոյականութեամբ չը զարգանայ , սահմանադրական սկզբունքներն ժողովրդեան մէջ արմատ չեն կարող բռնել և հետեւաբար զեղծումներն բը նստինք չեն լիներ :

(Օրէնք մի որչափ ալ արդար և ճրջ մարտ լինի , երբ իւր գործադրութեան մէջ փոխանակ ուղղութեան և ճշմարտութեան՝ նենգութիւն և սըտութիւն մտնեն . նոյն օրէնքը իսպառ կոչնչանայ և անօգուտ կը լինի : Արդ՝ քանի որ Արդին մէջ բարոյական կրթութիւնը յարգ և արժէք չունի , որչափ ալ ձեռնհաս անձինք որոշուին , դարձեալ Սահմանադրութիւնը անգործադրելի պիտի մնայ . և եթէ գործադրուի եւս օգուտ մի չը պիտի կարողանայ առնել , վասն զի ասպհով եմք , որ աւելի անձնասէր մարդկան , նենգամիտ անձանց ձեռքը խաղալիկ մը պիտի լինի քան թէ մի այլ ինչ :

Անշուշտ բարեմիտ ընթերցող, հա-

մոզուեցար մեզ հետ , որ ասոնց բարոյական կրթութեան Սահմանադրութիւնը անօգուտ է . համոզուեցար անշուշտ , որ ազգի մը կամ ժողովրդեան մի յառաջադիմական յեղափոխութիւնը բարոյական կրթութեամբ կը կատարուի , համոզուեցար , որ հասարակութեան մի ամենամեծ ճոխութիւնը , ահեղ զօրութիւնը իւր բարոյականութեան մէջ է . երբ ազգ մի չունի բարոյականութիւն , յոր ամփոփեալ կան գերագոյն օրէնք ազատութեան, հաւասարութեան և եղբայրութեան , եթէ նոյն ազգն անկախ իշխանութիւն մի եւս ունենայ , դարձեալ իւր վիճակն անարգ է և ինքն ստրուկ : Թող կրօնքն և քաղաքական օրէնքը սանձարձակ թողուն ժողովուրդներն , որ անբարոյականութեան մէջ լողան , իսկոյն համայն աշխարհ կերպարանափոխ կը լինի , ազգերն բաձարձակ վայրենութեան մէջ կ'ընկղմին և ամեն օգտակար օրէնքներն ՚ի հիմանց կը քայքային : Այս ամենէն կարող եմք հետեւցնել , որ ժողովրդոց բարելուութիւնն , իրաւանց երաշխաւորութիւնն ու խաղաղութիւնը միմիայն բարոյականութեան մէջ է . իսկ ծայրայեղ թշուառութիւնը անբարոյականութեան մէջ :

(Շարունակելի :)
Գ . Ս . Խ .

Պ Ա Շ Տ Օ Ն Ե Ա Յ

ԵՒ Պ Ա Շ Տ Օ Ն Ա Վ Ա Ր Ո Ւ Թ Ի Ի Ն

Տիեզերաց յարատեւութեան գրեխաւոր պատճառներէն մին և գոգցես առաջինը նորա կարգն ու կանոնաւորութիւնն է : Այժմ ամենիմաստ Արարիչը՝ հրոյն դէմ՝ ջուր , տաքութեան դէմ՝ ցրտութիւն , և լուսոյ դէմ՝ խա-

ւարն չսահմաներ, անշուշտ անհնար պիտի լինէր տիեզերաց տեւականութիւնը. վասն զի կամ բովանդակ երաշտութեամբ, կամ բոլորովին ցրտութեամբ կամ լուսով և կամ խպառ 'ի խաւարի, մարդկութիւնը և ամենայն ինչ որ կայ բնութեան մէջ, խոյստ մնասուց ենթարկուած պիտի լինէին: Ա երցնւր տիեզերաց կարգէն բան մի և ահա ամենայն ինչ պիտի խանդարի, աշխարհ տակն ու վրայ պիտի ըլլայ և ամենայն արարածք 'ի կործանումն և 'ի կորուստ պիտի ընթանան և կանոնաւորութեան ուրիշ հընարք չկայ, բայց եթէ ամեն բան իւր սահմանին մէջ անխափան և առանց սահմանէն շեղելու միշտ գործելով: Քանզի նոյն արդիւնքը յառաջ պիտի գար եթէ հուրը փոխանակ այրելու ջրոյ պաշտօնը կատարէր, (ջուրն ալ իր պաշտօնին մէջ մնալով) կամ ջուրը՝ հրոյն, և ամենը նոյնպէս և փոխադարձաբար: Ա երջապէս օրինաւորութեան մէջ և անվտանգ մնալու միակ միջոցն է ամենուն իրենց սահմանին և պաշտօնին մէջ մնալ. ապա թէ ոչ եթէ սակաւ ինչ շեղին ամենայն ինչ անդարմանելի մնասու ենթարկուած կը լինի:

Արդարեւ կը պատկառ իմ և ցաւօք սրտի կ'ափսոսամ, երբ կը տեսնեմ որ բնութեան մէջ ամենայն արարածք մինչեւ ցվերջին միջասն և նոյն իսկ ամենայնտին փոշին անգամ չեն անցնիր իրենց պարտ ու պատշաճ սահմանն և կը պահեն ու կը պաշտեն ամենակարող Արարչին կամբը « Սահման եղեր եւ ոչ անցանեն », (Սաղմ. ԸԳ. 9). բայց ընդ հոկառակն մարդը, այն բանական և խահուն էակը, երկնայնոց ժառանգակից և անմարմնոցն հոգեկից, որ փոքր մի խոնարհ ստեղծուած է լուսոյ պաշտօնեաներէն « Փոքր ինչ խոնարհ արարեր զնա (զմարդն) քան զհրեշտա-

կըս ». (Սաղմ. Ը. 6). այն հոգեկիր ուրարածը, որ բոլոր գոյից մէջ բարձր 'ի գլուխ կը պանծայ իւր անմահ հոգւովն և ամեն արարածոց կատարելն է, բովանդակելով իւր մէջ ամենուն կարողութիւնն ու զօրութիւնը և կը բերով իւր վրայ յաւիտենական ամենարարի Արարչին սուրբ և պաշտելի պատկերը. այս գերագոյն էակը շատ և շատ անգամ իւր սրբազան պարտքերը ռաբի տակ կ'առնէ, և յանդուգըն համարձակութեամբ իւր բազմագուլթ Ասխախնամողին իրեն համար դրած սահմանը կոխելով՝ կ'անցնի: Սինչդեռ ինքն կոչուած է 'ի պաշտօն և 'ի փառաբանութիւն Աստուծոյ, խապառ կը մոռնայ զայն, պաշտելով զունայնութիւնս և զկիրս և փառաւորելով զսատանայն, որ նոյնպէս իւր չափըն ու սահմանը չճանաչելով և իւր կոչումն ու պաշտօնը մոռնալով՝ դժոխոց անդնդոց մէջ խորասուզուած, գլուխ և իշխան եղած է իւր նմանիներուն, ինչպէս եղած էր գլուխ եւ առաջնորդ խոտորման: Սինչդեռ մարդը կոչուած էր, յիշխանութիւն և 'ի վայելումն ամենայն արարածոց որ յերկրի, կը մոռնայ, անտես կ'առնէ և կ'արհամարհէ նա սոյն աստուածապարգեւ իշխանութիւնը, եւ իւր պարտքն ու իրեն պատշաճ սահմանը չճանաչելով յանդուգն մրցմամբ կ'անցնի իւր բարոյական աստուածագիր շրջագծէն, կամելով մտանել յայլ իմն ընդարձակ և անձիր սահման, որով կը դատապարտի նա 'ի մահ՝ 'ի պատիժ իւր անհնազանդութեան:

Արդը՝ գոգցես անարդանք կը համարի իւր անձին, կրել իւր վրայ աստուածային սուրբ հոգին, հրեշտակական անմեղ և անվախճան կեանքն ու բանականութեան ճշմարիտ ազդեցութիւնը, և կը դիմէ դէպ 'ի շարն. նորա

Տառայութիւն կը մատուցանէ . մար-
մինը և անոր ապ սկանարոր ցանկու-
թիւնքը կը պաշտէ ու կը խնկարկէ ,
էզճման ու զեզճման մէջ կը թաւալի ,
քարթթու ցանկալ Մտուածոյ սուրբ և
նախանձաբառ բարկութիւնն իւր վը-
րաց , որով կը սգստանայ Մտուած ա-
սեւրով , « Մի մնացէ ոգի իմ 'ի մարդ-
կանդ յայդմիկ յաւ խուան . վասն լի-
նեղոյ դոցա մարմնն » . (Օճնդ . Զ . 3) .
« Մարդ 'ի պատուի էր և ոչ խնցաւ .
հաստարեցաւ անասնոց անբանից' և
նմանեցաւ նոցա » . (Սողմ . ԽԸ . 15-21) :
Վերջապէս աւելորդ կը համարիմ ընդ-
երկար թուել աստանօր այն ամեն
գործքերն , որոց համար մարդը կու-
ռւած է և իւր կոչման ներհակը կը
գործէ , այլ կ'անցնիմ բուն նպատակիս ,
որ է՝ այժմեան քանի մի պաշտօնավա-
րաց թերութիւնը ցոյց տալով նոցա
վնասն եւս առաջը դնել յայտ յան-
գիման :

Մարդկութիւնը մի մեծ աշխարհ
է . մէն մի մարդ անգամ արգէն իւր
անձնաւորութեան մէջ աշխարհի բո-
վանդակութիւնը կը կրէ : Բնութեան
ամենագլխ սւ որ մասը մարդկութիւնն
է , վասն զի առանց մարդոյն բնու-
թիւնը թերահատար է , բազում մա-
սամբ վասնգեալ , խանգարեալ և մեր-
կացեալ 'ի գեղոյ , 'ի շորհաց և 'ի լա-
քանչեղեաց : Աւրեմն ինչ որ աստղինք
բնութեան կարգին համար , նոյնը պի-
տի կրկնեմք և մարդկութեան համար .
ինչպէս աստղինք , որ եթէ բնութեան
պաշտօնեայք թերանան իրենց պաշ-
տօնէն կամ իրենց սահմանեալ գործը
ժողովլ այլ գործոց ձեռնարկեն , տիե-
զերք ամենայն վնասու ենթարկուած
կը լինին . նոյնպէս պէտք է խմանամք
և մարդկութեան համար , ուստի կըր-
նամք հետեւեցնել թէ՛ եթէ մարդկու-
թեան գլխուոր անդամներն ևս , որք

նորա ամբողջութեան էական մասը կը
կազմեն , այդպէս լինին , միշտ նոցա ա-
մենամեծ շահը 'ի կրուստ է և վնա-
սուց ենթարկուած : Վյայկէս նա և
ինչ որ խնցանք արգէն ընդհանուր
մարդկութեան համար , նոյնն է և նո-
րա անդամոց համար , և հետեւապէս
նոյնը պիտի խմանամք մեր Վղգին հա-
մար եւս :

Վղգի մը տեւականութիւնը իւր
գլխաւոր տարերքը կազմող անհատ-
ներէ կախուած է : Վղգի մը գլխաւոր
տարերքը կազմող անձինք նորա են , ու-
րնք բազմաբիրտն ձգամբ , հոգւով և
մարմնով կը ջանան նորա փառաց եւ
օգտին համար , նաև՝ որոց վերապահ-
ուած է ազգային ամենամեծ գործ-
քերն . այստիտի անհատներ ընդհան-
րապէս երկու գաս կը բաժնուին՝ եւ
կեղեցական և քաղաքական պաշտօ-
նեայք : Կեղեցական կարգէն են Վա-
թողիկոս , Պատ խորք , և այլ եկեղեցյա-
կան պաշտօնեայք , որոց հսկողութեան
յանձնուած է ազգայնոց մի մասը . իսկ
քաղաքական կարգէն են , Թագաւորք ,
Իշխանք , ազգային ժողովոց և խորհրդ-
դարանաց գլխաւորներն և անդամնե-
րը , նաև Ասուցիչք , Լրագրապետք
և այլն : Եթէ Վղգ մը ջանացած է ամ-
րասնդել իւր հիմը ազգային պաշտօ-
նախօրաց բարեվարութեամբն ու ազ-
նուութեամբը , այսինքն պաշտօնա-
տարք այնպէս լինին որ ոչ լսի բանիւ ,
այլ մանաւանդ գործով օրինակ ըլլան
ժողովրդեան , որ նոցա վարքն ու կեան-
քը քարոզ լինին մէն մի առաքինու-
թեանց , և այլն և այլն . այն ատեն նո-
րա տեւականութիւնը հաստահիմն է ,
ոչ իջանել անձրեւաց , ոչ հոսումն դե-
տոց , և ոչ փոթորիկք և հողմուներ չեն
կարող դայն տաւալել , վասն զի աւազի-
վոյց հաստատուած չէ , այլ հաստա-
տուն հիմանց վրայ Վյայկի պաշտօնա-

փորք սիւնք են շինութիւն Վրդին, որոնք
 եթէ նուազ ինչ շեղին, ազգութիւնը
 տատանման և անկման վրայ կը լինի.
 Իսկ եթէ խորտակուին և հրապարակի
 մէջ ձգուին, այն ատեն ազգայնոց
 անկման և գայթակղութեան քարեր
 կը դառնան և Ուտի եթէ այսպիսի
 անհասներ իրենց Վրդի օգտին պա-
 հանջած ամենակարեւոր պարտաւո-
 բութիւններն ու պաշտօնները յետա-
 ձգելով ալ և այլ գործոց ձեռնարկեն,
 մանաւանդ այնպիսի գործոց, որ ինք-
 նին արդէն փնտսակար են, անշուշտ
 նոյն ազգին օգուտը փաստու ենթար-
 կուած է և նորա ընթացքը դէպ 'ի
 անկումն է:

Պաշտօնը կամ գործը որչափ մեծ
 նշանակութիւն և մեծ արտադրութի
 ունենայ, նոյնչափ և նորին պաշտօնեայն
 մեծ նշանակութիւն կ'ունենայ. պաշ-
 տօնէի մը արժէքը իւր գործէն ու պաշ-
 տօնէն կը չափուի: Վործը պաշտօնէի
 նկարագիրն ու սրտի եւ բնութեան
 յայտարարն է: Վործը կամ պաշտօնը
 կշիւ մ' է, որով պաշտօնէին արժէքը
 չափուելով, ըստ այնմ յարգ կամ ա-
 նարգանք, վարձ կամ պատիժ կը հա-
 տուցուի նմա: Վրդ' ինչ է ազգային
 թերթերու կամ հանգէտներու պաշ-
 տօնն և ինչ նպատակու ասհմանուած
 են նորա: Այս հարցմանց պատասխա-
 նը դիւրաւ կը գտնանք եթէ իւրա-
 քանչիւր թերթերու սկզբնաւորութե
 Յատուութեան ընթեռնուածք: Քանի որ
 տեսնեմք այն տեղ խիշն, որ ամենքը
 կը խոստանան Վրդի օգտին ծառայել,
 նմա պաշտպան և զօրովիքն հանդի-
 սանալ, ջանալ ազգային թերթութիւն
 ներք տակաւ առ տակաւ անյոյրտացը
 ներք և այլն, սոյնպիսի իմաստով խո-
 շոր խոստումներ և ակնախտիղ նպա-
 տակներ, արդարեւ սուրբ նպատակ,
 առարկին և գովելը խոստումն: Այս,

ազգային թերթերն մեծ նշանակու-
 թիւն պէտք էր ունենային ազգին առ-
 ջեւ երբ ըստ իրենց խոստմանց խիստ
 օգտաւէտ արդիւքներ յառաջ բերէին:
 Վրդային թերթերը, իրենց բուն նը-
 պատակաւն առնելով, բազմաթիւ օ-
 դուաներ ունին ընդհանուր Վրդու-
 թեան համար, ընթերցասիրութիւնը
 կրնան տարածել, կոյր և անկոյս մտաց
 մէջ լոյս կրնան սփռել, անխիղճ հո-
 գինները կրնան հրաւիրել շատ անգամ
 'ի զգաստութիւն, պիղծ և մեղապից
 սրտերն մարբելով առաջնորդ կը լինին
 նոցա 'ի բարութիւն և յանմեղութիւն,
 յուղղութիւն և 'ի բարեկեցութիւն,
 միով բանիւ, մարդոց միտքն ու սիրտը
 բնասէս և բարոյապէս կը կրթեն ու
 կը մշակեն, փուշերն ու տատասկները
 'ի բաց ձգելով կը ցանեն հոն առա-
 քինութեան բազմատեսակ անմահա-
 բոյր ծաղիկներ, որոց բուրումն հաճոյ
 է Աստուծոյ և մարդկան, ուրեմն լը-
 բագրութիւնը խիստ մեծ նշանակու-
 թիւն ունի Վրդի մ' առջեւ. հետեւա-
 պէս և լրագրապետք Վրդի մը գլխա-
 ւոր պաշտօնէից կարգէն կը համարուին
 Ուտի երբ լրագրապետք իրենց բուն
 պարտքը անտես առնելով, իրենց 'ի
 սկզբան հրապարակու առաջն Վասու-
 ծոյ, հրեշտակաց և մարդկան՝ ըրած
 ուխտը և տուած խոստումն մերժե-
 լով, իրենց պաշտօնէ սե թիւնը առ չարն
 գործ դնեն, արդարեւ մեծ է անտի
 յառաջ գալիք վնասը, հետեւաբար
 մեծ է նոցա յանցանքը, որով և մեծ է
 նոցա դատապարտութիւնը, քանզի ի-
 ընց յանցանքը ոչ առ մի որ միայն է,
 այլ առ ամենեօին, ոչ ներկայիս միայն
 է այլ և յապագայս պիտի տեսէ, ուս-
 աի որչափ վնասը մեծ ըլլայ այնչափ ալ
 յանցանքը մեծ կ'ըլլայ և դատապար-
 տութիւնն արդէն յանցանաց անմիջա-
 կան հետեւութիւնն է:

Չեմ կարող աստանօր ընդհանրապէս խօսիլ բոլոր լրագրագետաց համար, վասն զի կան արդարեւ այնպիսիք, որք հրատարակաւ շնորհակալութեանց արժանաւորութիւն ունին, եթէ միշտ այնպէս օգտակար, համեստ ու պատշաճ կերպիւ շարունակեն: Բայց կան մասնաւորներ ևս, որք փոխանակ թերութեանց հուրն, ջրով շիջուցանելու, առաւել ևս կը բորբոքեն իրենց ախմարութեան դիւրափառ խեղերանքը դիզելով նորա վրայ. փոխանակ տգիտութեան դժոխային ժանկրներն ջարդելու, այլ ևս կը սրեն իրենց ապօրինի գրուածքը ճարակ տալով. միով բանիւ փոխանակ ըստ իրենց պարտուց Վրդութիւնը խաւարի մահուանէն ազատելով ՚ի կենցաղական բարօրութիւն և ՚ի կենդանութիւն յաւիտենական առաջնորդելու, շայտ անգամ կըր փարեսեցւոց նման ինքեանք ոչ մտանեն և զորս մտանենն արգելուն: Կան, այն, կան այնպիսիներ, որոնց կամքն ու նպատակը ոչ թէ Վրգային օգուան ու շահն, այլ անձնասիրութեան հաճոյքը գգուել և փայտայել է: Կան այնպիսիներ, որք արծաթախրութեան մահացուցիչ կրիւք վարակուած, ստակով գոյլեստ կամ անարգանք կը ծախեն. որոց համար ներբողի կամ պարտաւի մը առիթն ոչ այնչափ են թակային գործքերն են, որչափ դրամն ու արծաթը: Ար պատկառիմ աստանօր բացայայտ յանուանէ կոչել այսպիսիքը, ուստի ու շիմ ընթերցողաց կը ձգեմ, որ իւրաքանչիւր գործէն հետեւցնեն պատճառն:

Միթէ չկա՞ն այնպիսիք որք թերթերն իրենց համար թատրոն համարած են ուր իրենց տգիտութեան, շահասիրութեան, ագահութեան և անհաշտ ատելութեան կատակերգութիւնը կը կատարուի, ՚ի տես ամենե-

ցուն և ՚ի գայթակղութիւն համեստութեան: Չկա՞ն այնպիսիք, որք Վրգին օգուտը, այսինքն՝ իրենց սրբազան և ուխտեալ պարտքը ընդ երկար ոտնակոխ առնելով, անարգ շահահինդութեամբ իրաւունքը թիւրել, ճշմարտութեան ներհակիլ, միմիայն իրենց անձնական կիրքերն կը ջանան յագեցնել, նախատալից խօսքերով միմեանց անուաններն աղարտել, անպատկառ դիմօք հասարակութեան առջեւ զիրար հայհոյել, կըր մտօք զիրար թշնամանել և վերջապէս յետին աստիճան ցածու թեամբ և սարսափելի վատութեամբ, հրաւեր կը կարդան անմեղ մանուկներուն եւ օրիորդներուն, որ իրենց ստապատում թերթերն կարդան և այսպէս Վրգի մանկանց սիրտն ու միտքը կը մոլորեն. թողունք որ, կռիւ, անհաշտ թշնամութիւն և անլուր հայհոյանք կ'ուսուցանեն նոցա, այլ և այնպիսի պիղծ պատմութիւններ ու բարոյականի և ճշմարտութեան դէմ խօսքեր կ'ընեն որ բոլորովն բարքերը կ'ապականեն, արդարեւ սոսկալի տեսարան: Միթէ չկա՞ն այնպիսիք, որք փոխանակ իրենց թերթերովն տկարամիտ և ռամիկ հասարակութեան նախապաշարումներն ու ծուռ դատողութիւնները ուղղելով, զանոնք ՚ի զգուշութիւն հրաւիրելու և ուղղութեան ու ճշմարտութեան ձանապարհը մտցնելու, իրենց անմտախոհ գրուածներովն, անխորհուրդ խօսքերով և թշնամական կրիւք վարակեալ կամահաճ և ոչ թէ արդար դատողութիւններով մերթ ստոր եւ մերթ անոր պատիւը աղարտելով մըտօք մանուկները կը գայթակղեցնեն, և առաւել ևս տգիտութեան և տարակուսութեան անդունդը գրբելով գողցէս հող ալ կը լեցնեն վրանին որ չկարենան աղատիլ նոյն խաւարչտին

և դիւարենակ յուսահատութեան վայրէն : Միթէ չկան այնպիսիք, որք փոխանակ իրենց թերթերովն ընդհանուր հասարակութեան կրթիչ և դաստիարակ ներկայանալով, զանոնք աւելի կրօնասիրութեան և աստուածապատուութեան հրաւիրելու, անոնց սիրարքրիստոնէական սուրբ հաւատոյ ճիշմարտութիւններով պարտելու, զովացնելու և աւետարանական սուրբ սերմանց ընդունարան խորին ահօսներ բանալու, ընդհակառակն իրենց մէկ սպականիչ կիրքն ազատորէն պաշտելու համար, ընդդէմ քրիստոնէական հաւատոյ խօսքերով եւ գործքերով, հաւատոյ ճշմարտութիւնները կը դաւաճանեն և այլոց եւս մողորութեան պատճառ կը դառնան, և չգիտեմ թէ ինչով պիտի քաւեն այս չարութիւնը . . . . : Արդարեւ այսպիսի թերութիւններ լրագրապետի հասարակութեան ուսուցչի մը համար աններելի է, կամ թէ այսպիսի թերութեանց ենթակայ եզրով մը համար լրագրապետութիւնը, խաբառ արգելեալ և յաւիտեան անմերձենալի պէտք է լինի ինչպէս պղծութիւնը՝ սրբութեան : Լրագրապետի մը սոյնպիսի յանցանաց հետևութիւնն առաւել է քան խումբ մի մէկանդ ժողովուրած հասարակ մտորկիսն . վասն զի լրագրապետը քաղաքի մը մէջ չէ, այլ իւր թերթովն բովանդակ աշխարհի մէջ է և մշտակեաց : Ուստի քանի որ սոքա իրենց ստանձնած պաշտօնը և նոյն պաշտօնին մէջ ունեցած չափն ու սահմանը չեն ծանաչեր, և իրենց որոշեալ պարտաւորութիւնը մէկդի ձգելով յիշեալ և անոնց նման ուրիշ չար ու վատութեան գործերու կը ձեռնարկեն, անշուշտ մնասը այնանդ ներկայ է, մնաս ոչ միայն գործողին, որ անպատիւ և անարգ կը մնայ հասարակութեան առջև, այլ

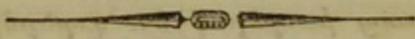
մանաւանդ մնաս Ազգութեան, որոյ մանկտին (չատ անգամ նա և չափահասներն), փոխանակ ուղղուելու չարաչար կը մոլորին :

Արդ՝ խօսքս այսպիսեացդ ուղղելով կը խնդրեմ որ փոխէք սոյն ընթացքը . ես կը խոստովանիմ, որ դուք ինձմէ շատ լաւ գիտէք սոյնպիսի ընթացից հետևութիւններն, բայց և այս խկէ ցաւալին, որ գիտնալով հանդերձ կը կամակորիք : Այո՛, այո՛, պէտք է փոխել սոյն դիրքը, վասն զի ասոր վախճանը տիրառիթ և բաղմալիշտ է, այս ընթացքը կ'առաջնորդէ դէպ 'ի թրջւառութեանց անդունդը ինչպէս արդէն սկսած է տեսնուիլ, ինչպէս որ դուք եւս շատ անգամ նկատած էք Ազգին ղեղձմանց վերայ, որոց պատճառը ձեր անխոհեմութիւնն է . . . . : Այս կերպով դուք, ձեր վրայ կը բեռցնէք մեղաց և պատասխանատուութեան անտանելի ծանրութիւն մի, դուք, անմեղները գայթակղեցնելով՝ ինքնին ձեր ձեռքով կը կապէք վզերնիդ անբառնալի երկանոքար մի վատահամբաւութեան անդունդը սուղանելու համար . դուք, ինքնին ձեր գործերով զձեզ գերեզմանի խկ աւարժան կ'ընէք : Աւետարանը կտրգացէք և պիտի տեսնէք ձեր վիճակը, եթէ այսպէս ընթանաք դեռ ևս, ըստ գիտցիք և համոզուեցէք, որ հանգըստեան տապանին մէջ անգամ չիք ձեզ համար հանգիստ : հոն, գերեզմանի մէջ արդարոց փոշին անգամ ձեզմէ պիտի զջուրի և զձեզ պիտի վանէ . անմեղներու խումբ մի, որ 'ի ձէնջ գայթակղեցան ձեզ դէմ դատաստանի պիտի գան և պիտի դատապարտեն զձեզ իբրեւ դժոխոց արժանաւորք և կորստեան ժանտ որդիք : Աոցա արդար բողբը և բաղմախուռն ձայներն անդադար ձեր վշտերը պիտի բաղմաւ

ցրնեն, հետեւապէս չիք ձեզ համար հանգիստ : Չեր ըրած խաբէրացու թիւնը, որով Ազգ մի ողջոյն կը խաբէք, օգտակար լինիլ խոստանալով, ձեր ուսուցած անբարոյակհանութիւնը և հաւատաւրացութիւնը, պիտի տանջեն անշուշտ զձեզ յաւիտեանս և չիք այնուհետեւ ձեզ փրկութիւն. ասոր առաջին անեւրու ուրիշ հնարք չկայ. բայց միայն թողուլ և ՚ի բաց հեռանալ յայտպի ընթացից, ուղղուել և ճշմարտութեամբ օգտակարին ծառայել : Աւստի եթէ ընդհանուր Ազգի մը օգուտը ազգեցութիւն չենէր ձեր խղճին, եթէ մարդկութեան, ազգութեան և հայրենեաց սէրը չներգործէր ձեր սրտին վրայ, և եթէ մինչեւ հիմայ ձեզ համար գրուածներն ու խօսուածները չեն շարժեր զձեզ յետս կալ, գոնեա՛ ձեր անձին համար ձեր կենաց հանգստութեան ու բարսութեան համար, զգոյշ կոցէք և հաճեցէք փոխել սոյն ընթացքը : Աւել մնացէք, որ եթէ ամենքը խաբուին, աշխարհ ամենայն առ ժամանակ մի ձեզ աշակերտի, այսու ամենայնիւ կայ ժամանակ, որ պիտի զձեզ դատապարտել իբր չար ու անմարդասէր մատնիչներ, ժամանակը ո՛չ ՚ի ձէնջ և ո՛չ ձեզի պէսներու խմբերէ չխաբուիր, ժամանակը կայ կ'ըսեմ, որ ներողութիւն և գթութիւն չգիտեր, որ ինչ պէս վարձատրութեան, նոյնպէս սրատու հասերու մէջ անկշիռ է, ժամանակը զձեզ և ձեր գործքերը պիտի դատապարտէ և ձեր այս մեծ չարեաց պիտի փոխարինէ անշուշտ ըստ արժանւոյն, եթէ ոչ այսօր, գոնեա՛ վաղը, և եթէ ոչ վաղը, այլ անպատճառ ապագայի մէջ, պիտի կ'ըքէ ձեր թըշուառ անունը՝ Խաբէբայ, Որպաւրո՞թ, Ազգաբնեաց և այլն սոյնպիսի անարգ և սատրին մակդիրներով : Գիտցէք գնւք,

որ Ազգի մը բարոյապէս վնասելը, ըզրիստոս ՚ի խաչ հանելու չափ մեծ մեղք է. Ազգ մի ամբողջ ՚ի մահ մատնել, ստակալի ոճիր, հետեւապէս հանդերձելոյն մէջ ալ, ձեզ համար Աստուածսպան շրէկց բաժնէն ուրիշ չընորհք չկայ : Դուք Աստուծոյ որպէք էք, և պէտք է որ ձեր սահմանին ու պաշտօնին մէջ մնաք, ապա թէ ոչ միշտ ՚ի կորուստ է ձեր ընթացքը և հանապազ ՚ի մահ յաւիտենական :

Գ . Տ . Յ . Խոմայեցի :
Աշակ . Ժառ . Վարձարանի :

Ե Ր Կ Ո Ւ Ի Թ Օ Ս Ք

ԵԿԵՂԵՑԻՈՅ ՊԱՇՏՕՆԵՒԻՑ ՈՒՂՂՈՒԱԾ

(Շարունակութիւն, տես թիւ 9)

Բ .

Ա Ն Գ Ո Ր Ծ Ո Ւ Թ Ի Ի Ն

Այլեղեցւոյ Պաշտօնէից տգիտութիւնը թէ իրենց անձին և թէ հաւատացելոց համար որչափ որ վնասակար է և վտանգաւոր, նոյնչափ ալ անգործութիւնը :

Ահասարակ ամեն մարդու համար աշխատութիւնը սուրբ պարտաւորութիւն մի է, և անհրաժէշտ կարեւորութիւն. եթէ ընտելութեան մէջ ամեն բան գործունէութեան և պէտանաւորութեան կը մղուին ըստ իւրաքանչիւր չափու և պայմանի, առաւել եւս մարդը պէտք է մղուի. իսկ ուր անգործութիւն կայ, հոն պիտանաւորութիւն չի կայ. ուրեմն անգործ մարդը անպիտան է և ծանր բեռ մը մարդկային ընկերութեան :

Ամեն մարդ անդստին ՚ի սկզբանէ աշխատութեան սահմանուած է, որով իւր գոյութիւնը կը սրահէ եւ կարողութիւնները զարգացնէ : Աշ